

## 130-osioms metinėms

Angelė Mičiūnienė,  
Vilniaus Jono Basanavičiaus  
vidurinės mokyklos  
direktorės pavaduotoja ugdymu

Bendras Vilniaus muzikos mokyklos „Lyra“ ir Vilniaus Jono Basanavičiaus vidurinės mokyklos tarpmokyklinis projektas, skirtas Oskaro Milašiaus 130-osioms metinėms paminėti „Stebuklingoji šalis, suteikusi man sielą, yra ne tik mano, bet jūsų tėvynė...“ O. Milašius.

„Norint suprasti O. Milašiaus gyvenimą – nėra kito kelio, kaip dar kartą išsigilinti į tai, ką jis parašė“, – rašė didžiojo prancūzų ir lietuvių menininko kūrybos bei gyvenimo kelio tyrinėtojas L. Tapinas. „Kuo daugiau surenki faktų, tuo daugiau sužinai, tuo vis stiprėja ištitiniamas, jog O. Milašius nėra sukuręs nieko, ko pats nebūtų išgyvenęs... Jo kūryboje randame ir negailestingai, be gėdos, be sąžinės priekaištų apnuogintą realybę, ir tai, kas galėjo nutikti, ką jis aistringai geidė... Taip palaiptiniui atsiveria menininko sielos peizažas, jo šviesa ir šešliai...“ – tešia L. Tapinas.

Šie žodžiai skambėjo Vilniaus Rotušėje 2007 m. balandžio 21-ąją dieną. Čia Vilniaus muzikos mokyklos „Lyra“ mokiniai, ju pedagogai ir Vilniaus Jono Basanavičiaus vidurinės mokyklos auklėtiniai surengė koncertą,

## O. Milašius: „Pasaulis pilnas mistinių Dievo buvimo ženklu“



Oskaras Milašius

ka alsuojā pirmasis O. Milašiaus eileraščių rinkinys „Nuopuolių poema“. Vaiykstės, Tėviškės šviesa raibuliuoja ir kitujo kūriųnų-poezijos rinkinių „Septynios vienatvės“, „Pradmenys“, romano „Meilės ivadas“ bei filosofinių etiudų vaizduoza.

Pažymėjome, jog poeto vaiykstės prabėgo atsiaurioje Čerėjos dvaro aplinkoje, amžinai šaltuose, menkai kūrenamuoju namuose tarp nuolat besivaidjančių tėvų. O. Milašius tėvas – Lietuvos bajorų palikuonis, karininkas. Tėvo nedominonai nei namai, nei dvaro reikailai.

Jis visą laiką leisdavo bajorų puotose, medžioklėse ir kelionėse po Europą.

Paryžiuje O. Milašius gyveno nuo 1889 m. Čia jis mokėsi garsiausieji Paryžiaus licējėje, nes tėvas norėjo, kad sūnus gautų tinkamą prancūzišką išsilavinimą. Baigęs licējų, O. Milašius studijuoja rytu kalbas, tobulai išmoksta prancūzų kalbą. Bičiulius, pažinojusius Oskara, jauystėje kupiną gyvenimo diaugsmo, elegantišką džentelmeną – neretai stebindavo kūpių vidinių dramų, kančios, pasibaurejimo nerūpestingu aukš-

tuomenės gyvenimu posmai. Visa O. Milašiaus kūryba neat siejama nuo Paryžiaus – Prancūzijos širdies.

O. Milašiaus gyvenime ypač ryškūs 1919-ieji metai. Būtent 1919 m. jis viešai apsisprendė esas lietuvis. Lietuva jam – vaiykstės, mielių vasarų namai, „šalis, kurioje vidurnakčio tyloje tušiuose šarvuose ima plakti protėvių širdys...“

1919 m. O. Milašius paskiriamas Lietuvos delegacijos Paryžiaus taikos derybose sekretoriumi. „Aš tikėjausi kažkau naudinga padaryti likdamas po kulkliu lietuvišku kryžiumi,“ – rašė O. Milašius straipsnyje „Du politiniai mesianizmai“. Todėl po-

etas 1920–1925 m. dirbo Lietuvos atstovu Prancūzijoje. 1925–1938 m., beveik iki savo mirties, jis dirbo Lietuvos atstovybės Parlyžiuje patarėju, Mirė O. Milašius 1939 m. kovo 2 d.

O. Milašius buvo išitikinės, kad mokslas ir menas simboliskai kalba apie meilę. Jo išitikinimui, pasaulis pilnas mistinių Dievo buvimo ženklu. Jo nuomone, Meilė yra Dievo buvimo tarp mūsų liudijimas. Per meilę žmogus galės suvokti Dievą. Skaista dvasinė meilė esanti kebias i praregėjimą. O. Milašius matė pasaulį, skendintį Dievo meilės spinduliuose. Žmogus gyvenantis užmarštyje, nors meilė tebesanti jo dvasinės būsenos architektonikos pagrindas...

Tai tik kelios mintys, žodžiais pertiekiančios didžiojo mastytojo filosofija, prisimintą koncerte Rotušėje. Muzikos mokyklos „Lyra“ mokiniai grojo O. Milašiaus laikų muziką, dainavo jo i prancūzų kalbą išverstas lietuvių liaudies dainas. Žavėjomiems M. K. Čiurlionio preliuadams ir Fugete, C. Debussy „Mažuoju piemenėliu“, „Mažuoju negriuku“, Z. Žiros „Po Paryžiaus dangu“, E. Satie „Pjese“, J. Grudožio „Jūros daina“, F. Poulenė Vokaližu, kuriuos atliko muzikos mokyklos auklėtiniai Agnė Sinkevičiūtė, Justas Dargis, Rūta Čumbelevičiūtė, Rokas Pušys, Klyštofas Voišilo, Gabriele Litkeikaitė, Giedrė Malciūtė, Vaida Bertašiūtė, Andžejus Kučerenko. Atlikėjus paruošė mokytojos Ala Raškevičienė, Dalia Žvelienė, Loreta Rutkauskaitė, Rasa Kulikauskienė, Snieguolė Jogieliūtė, Liudmila Vinzberg, Meilė Razulevičienė, Rima Bagotyrienė. Ypač visus sužavėjo prancūzų kalba atliekamus lietuvių liaudies dainos, „Deja, aš negaliu“ (Hélas! Je t' suis), „Esu jaunas kareivėlis“ (Jeune suis et home d'armes), „Ant kalno rugiai“ (Ble sur la colline), „Eisma mudu abudu“ (Nous deux), „Matau dvi antelles“ (Deux canards je vois), kurias atliko Cheo Nguyen

Trung, Anastasija Ozerova ir muzikos mokyklos jaunū ir vakinų vokalinis ansamblis (meno vadovas ir dirigentas mokytojas Rolandas Aidukas, docentė Irena Argustienė, choreo-mokytojas Evaldas Steponavicius), jaunučių choro choreografinė grupė (choro vadovė mokytoja mokytoja Saulė Atminė, choreografe Viktorija Reifoniene).

Jiems pritarė instrumentinis ansamblis – nuostabai grojo jaujienių birbyninkai, flitininkės, akordeonistai, pianistai, kanklininkės. Juos paruoše mokytojai Laima Šulskutė-Romoslauskienė, Darius Trimonis, Liudmila Vinzberg, Rasa Kulikauskienė, Nijolė Glovickienė.

Gražiai O. Milašiaus eiles skaitė, jo gyvenimo kelius komentavo Vilniaus Jono Basanavičiaus vidurinės mokyklos jaujienių skaitovai: Justas Šarapūčius, Tadas Gažauskas, Gabija Didžiokaitė, Lina Karmazaitė, Viktorija Lunytė, Urtė Penkauskaitė, Ažuolas Jasinskas, Gabriele Urbonaitė, Gerda Melnik, Kristina Moskalionok, Daiva Janu-



Prie koncertų vedėjas Tadas Gažauskas su mokytoja Lina Matusevičiūte

lionytė, Žygimantas Sabalius.

Skaityvus parengė mokytojos Lina Matusevičiūtė, Vida Liužinienė, Angelė Mičiūnienė, Dana Tomkutė. Renginio scenarijų sukurė lietuvių kalbos mokytoja Lina Matusevičiūtė. Šio renginio siela – Jono Basanavičiaus vidurinės mokyklos etikos mokytoja Marija Mašanauskienė. Jai daug padėjo mokytojos Giedrė Kviziukevičienė, Nijolė Gaidienė, Elvyra Peckuvienė ir Danutė Stankaitienė.

Idėjos surengti šį koncertą autorė – muzikos mokyklos „Lyra“ mokytoja metodininkė Elvyra Pakalničienė. Malonai mokiniai iš mokytojų bei renginio svečių sutiko Rotušės darbuotojai.

„Kas buvo O. Milašius... Inicijuotojas, gidas ar klaidintojas... Ar tiesiog nusivylęs menininkas, paskui savo neviltį į aklavietę vedantis kitus,“ – Klausia Elina Naujokaitienė 2001 m. išleistojė studijoje apie O. Milašių.

Atsakymu į šį iškitus klausimus ieškomė mokiniai skaitomose O. Milašiaus eilėse, to meto muzikoje. Jo gyvenimo keliose iš kryžkelėse...



Groja Giedrė Malciūtė

skirtą O. Milašiaus gimimo 130-osioms metinėms. Tai buvo puiki proga pavartyti neciliens asmenybės dviejų kultūrų atstovo, Poeto, Filosofo, Mistiko, Simbolisto, Diplomato gyvenimo puslapius, nors akimirkai žvilgerėti į unikalios asmenybės kūrybos gelmes...

Renginio metu buvo priminta, kad O. Milašius gimė 1877 m. gegužės 28 d. Čerejoje (Gudija) bajorų šeimoje. Čereja – Sapiegų žemė, LDK žemė, joje – O. Milašiaus šaknys ir vaikystė.

Šios žemės dvasia, jos tra-